

(KIRIP DÖKMEDEN ONARMAK, YENİLEMEK GEREK)

Mihrac Ural'ı teşhir kampanyamızın üzerinden iki yıldan fazla bir süre geçti. Daha ne kadar süreceği de belirsiz. Söylenmedik ne kaldı? diye sorabilirsiniz. Biz de bilmiyoruz. Tamamdır, sonuna geldik demeye varmadan yepyeni şeylerle karşılaşyoruz

Okuyucu ne der bilemem ama, , bazen, ben bile şaşırıp kalıyorum. Aklın alamayacağı boyutta iğrenç ilişkilerle karşı karşıyayız.

12 eylül'den bugüne, ülkemizin ne hale getirdiklerini biliyoruz, yazmaya gerek yok, herşey gözler önündedir. Ekonomisinden siyasetine, siyasetinden, etik değerlerine ve düşün yapısına kadar ters-yüz edilmiş, kirletilmiş ve toplumsal değer yargılarının temelleri dinamitlenircesine yerlerinde sökülerek en geniş kitleler bazında yoğun bir bilgi kirliliği yaratılarak, belleklerin yeniden yazılması yoluna gidilmiştir.

Sol ve sosyalizm adına ne söylenmişse yok sayılması istenmiş ve hep “..**yeniden**’lerden dem vurulmuştur. ‘

Yeni şeyler”

söylemek adına “

inka

r”cılık ve

reddiye’

cilik ideolojisi pompalanmış, pompalanmaya da devam ediyor.

Yeni söylem, yeni adımlar, yeni bir mücadele ve yeni bir devrim anlayışı

adına sarfedilen iddialı söylemlere karşın. Elde avuçta

”yeni”

denilebilecek hiçbir şeyin henüz var olmadığı da bir gerçek.

Eylül öncesi dönemin, devrim adına yola çıkmış yapıları marjinalleşti. **Yeni**’den söz edenlerin bile, marjinalleşen eskilerle idare etmek(!) zorunda kaldıkları bir

paradoksu

yaşıyoruz.

Yeni'lere her zaman ihtiyacımızın olduğu, eskiden beri savunulmuyormuş gibi gözardı edilerek '**yeniden yeni**'

aramaya kalkanların kafa karışıklığı içersinde oldukları görmemezlikten geliniyor.

Yeni'ye ihtiyacı olanların, eski ile hesaplaşmaları gerekiginden kimse bahsetmiyor.

Eski ile hesaplaşmayanların, yeni'den bahsetmeleri akıl almaz bir cehaletin, samimiyetsizliğin, en azından
anlamsızdır, **"adam sendeci"**liğin utangaç söylemidir. Boş'tur, **'ben söyledim'**ci bir
pasifizmdir.

Soyut söylemlerin, sanal ortanda havada uçuştugu bir dönemde, söylemleri ile eylemleri arasındaki karşıtlığı kendi pratiklerinde günübürlük yaşayanların **"yeni,yeni"** diye **tekrarı tekrar** etmeleri kadar anlamsız ne olabilir?

Gündelik yaşamda karşılığı bulunmayan "ben söyledim"ci yasak savmalarla bir yerlere varılmayacağını bilmelerine ragmen, bile bile "ısrar" edenlerin ciddiyetlerinin bile sorgulanması anlamsız olacaktır.. İşin özü; ciddiyetten uzak, içtenlikten yoksun ve bugünden yarına, yol gösterici veya perspektif sunucu, somut sonuçlar dogurabileceğine, söyleyenlerin bile inanmadığı sözlere takılıp kalmak, zaman kaybından başka bir işe yaramayacaktır.

Yeni, sonuçtur. Eski'den arınmadan, eski ile hesaplaşmadan, eski'yi kırıp dökmeksizin, ama, '**un-ufak**'

edip parçalarına da ayırmadan,

tabir-i caizse

, bir kuyumcu titizliği ile dokularına kadar gözden geçirmeden, yeni'den bahsetmek,

eskiden kaçmak

olacaktır.

Eski'den kaçmak; farkında olunmadan, bireyin kendisinden kaçtığı, kendi kendine yabancılaştığı, kendini inkar ettiği gerçeği ile örtüşmesi olacaktır. Ve bu başka birşeydir...

Bunun adı; **BAŞKALAŞMAKTIR.**

Kaçarak kurtulmanın tek bir yolu vardır. Başkalaşmak...

Başkalaşmadan; kurtulmanın, yok saymanın, unutmamanın yada anmak istememenin imkansızlığı bilinmeden, eski'yi atlayarak "yeni"den bahsetmek, ciddi değildir. Boşluga konuşmaktır. Yankı bulması beklenmemelidir...

Başkalaştıklarını söylemeden, söyleyemeden, söylemek istemeden, " **eskiyi boşverin(!)** **yeniyi bakalım"** diyen solcular, diyen arkadaşlar, diyen yoldaşlar ne yazık ki, bugün her zamankinden daha çokturlar. Susuyorlar. Konuşmuyorlar. Sükutları ikrardır. Başkalaşmışlardır. Bambaşka olmuşlardır.

Türkiye'nin sosyalistleri marjinalleşti. Yakın gelecekte de kitleselleşeceğine ilişkin ufukta gözüken bir umut ışığı yok. Eylül karartması devam ediyor ve karanlığın aydınlatılması çabaları son derece cılız...

Nereden başlamak gerekiyor? Sorusuna, eski'den başlamak, eskiyi kırıp dökmeksizin, arızalarından arındırıp yenilemek gerektiğine inanıyorum.

Türkiye'nin KÜRTLERİ bunu başardı. **Türkiye'nin İSLAMCILARI** bile bunu başardı.

Türkiye'nin Kürtleri, eskiden beri günübürlük iç hesaplaşmalarını yaparak çoğaldılar, ısrar ettiler, inatlarında ısrar ederek inandırıcı oldular, güven verdiler. Kitleselleştiler. Eski'lerini inkar etmeden ama affetmeden parçalarına ayırarak, parça parça ederek, arızalarını buldular, onardılar, yenileyerek bugüne geldiler. **İktidar oldular.**

Türkiye'nin islamcılar, Erbakan'ın marjinalleştirdiği islami ideolojiyi redetmeden, ama parçalarına ayırarak gözden geçirip, Erbakan arızasını bulup değiştirdiler ve kitleselleştiler **iktidar oldular**

mihrac ural dosyası tamamlanıyor (1)

İbrahim Yalçın tarafından yazıldı

Cuma, 23 Temmuz 2010 18:49 - Son Güncelleme Cuma, 23 Temmuz 2010 18:51

.

Türkiye'nin sosyalistleri de başarabilir...

Başarmak için başlamak gerekiyor.

Nereden başlamalı...?

İşte, asıl sorun bu...

Devam edecek...